

I afsnittets følgende kapitler redegør udvalget for, hvorledes indpassningen af undervisningen i hospitalsafdelingerne kan finde sted, for undervisningen ved de storkøbenhavnske hospitaler og lærerbehovet samt for de administrative og kollegiale forhold, som vedrører undervisningens gennemførelse. Udvalget fremsætter i denne forbindelse forslag om fremgangsmåden ved besættelse af lærerstillinger ved undervisningsenhederne. Endvidere omtaler udvalget de udgifter, som forslaget gennemførelse må forventes at indebære for statskassen af såvel investeringsmæssig som af driftsmæssig karakter, og endelig opstiller udvalget i et afsluttende kapitel en tidsplan for ordningens gennemførelse.

I bemærkningerne til de enkelte paragraffer vil der nærmere blive redegjort for udvalgets synspunkter.

3. I betænkningens afsnit III konkluderer udvalget således:

„Udvalget har set det som sin første opgave at vurdere mulighederne for at gennemføre den kliniske del af studenterundervisningen ved det lægevidenskabelige fakultet under Københavns universitet i henhold til 1967-studieordningen på tilfredsstillende måde under den organisation, som har været gældende under den tidligere studieordning. Den kliniske del af det lægevidenskabelige studium er i 1967-studieordningen forkortet med et halvt år i forhold til den tidligere ordning samtidig med, at der stilles større krav om klinisk undervisning i en række fag samt øget timeplanmæssig undervisning i forbindelse med de kliniske kurser, således at flere hospitalsafdelinger må inddrages i undervisningen. Samlet skønnes 1967-studieordningen således at kræve mere undervisning trods en reduktion af 2. dels studiets varighed fra 4 til 3½ år. Hertil kommer, at det voksende antal lægevidenskabelige studerende allerede under den tidligere studieordning gjorde det nødvendigt, at stadig flere hospitalsafdelinger blev inddraget i undervisningen.

Professorerne ved den kliniske praktikantundervisning, der hidtil har været taget en væsentlig del af den praktisk kliniske undervisning med hospitalstjeneste, fandt såvel af pædagogiske hensyn som på grund af en del praktiske problemer allerede under den hidtidige studieordning forholdene utilfredsstillende; med den nye studieordning er problemerne yderligere vokset.

På dette grundlag er udvalget nået til det resultat, at den hidtidige organisation, hvorefter den videregående undervisning i de kliniske fag udelukkende har fundet sted på Rigshospitalet, bør

ændres. Efter at udvalget har konstateret, at undervisningen ikke kan varetages af Rigshospitalet alene, må en ny organisation af studenterundervisningen med øget udnyttelse af undervisningskapaciteten uden for Rigshospitalet gennemføres.

Udvalgets undersøgelser har vist, at der ved Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen findes en tilstrækkelig og egnet kapacitet af lærere, en alsidig og rigelig patientbelægning samt forholdsvis gode bygningsmæssige muligheder for hurtigt at gennemføre en udvidet undervisning ved disse institutioner.

Udvalget er på grundlag af sin opfattelse af problemstillingen og de for udvalget oplyste foreliggende muligheder nået til den enstemmige indstilling, at en nyordning af den kliniske del af studenterundervisningen ved det lægevidenskabelige fakultet under Københavns universitet kan og bør gennemføres ved, at der oprettes to nye undervisningsenheder med den opgave efterhånden at gennemføre hele undervisningen til 2. del på lige fod med Rigshospitalet, således at de studerende fordeles på hver af de herved etablerede tre sidestillede enheder. I de egentlige kliniske fag og patologisk anatomi vil undervisningen straks kunne etableres inden for rammerne af eksisterende hospitalsafdelinger. I disse fag er behovet for aflastning af Rigshospitalet i almindelighed størst. I de øvrige fag — de såkaldte parakliniske fag — må foregå en etapevis opbygning af de nye undervisningsenheder bestemt af mulighederne for at skaffe kvalificerede lærere og af ydre rammer for fagene.

Gennemførelse af hele 2. dels undervisningen i de egentlige kliniske fag samt patologisk anatomi kræver i første omgang forholdsvis begrænsede foranstaltninger ved Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen. Udvalget mener dog ikke, at der på længere sigt kan opnås en tilfredsstillende løsning for de nye enheders undervisning, førend størstedelen af undervisningen samles på ét sted. Hvis hovedsædet henlægges til de to nye storhospitaler i Hvidovre og Herlev, vil der i forbindelse med nybyggeriet være praktiske muligheder for at gennemføre varige bygningsmæssige foranstaltninger, som kan danne en fuldt tilfredsstillende ramme om undervisningsenhedens virksomhed. Udvalget må derfor konkludere, at undervisningsenhederne endeligt bør lokaliseres på Hvidovre, respektive Herlev hospital, idet dog en del af den praktisk kliniske undervisning med hospitalstjeneste i fornødent omfang fortsat må finde sted på andre store hospitaler